

“Ünnepeljünk együtt, óceánon innen és túl!” rajzolók

Ha valaki megkérdezné egy debreceni általános iskolás diákot, hogy ismeri-e az *Ibolya Utcai Általános Iskolát*, a válasz biztosan igen lenne, mert ez a város egyik legkedveltebb és legnépszerűbb iskolája.

A nagy múltra visszatekintő iskola 1962-ben létesült, hogy az akkor frissen felépült lakótelep gyerekeinek biztosítson értékes oktatást és magas szintű tudást. Ekkor még az *Új Élet Parki Általános Iskola* nevet viselte, amelyet a tanulók javaslatára 1994-ben változtatott meg a tantestület *Ibolya Utcai Általános Iskolává*.

Az Ibolya Utcai Általános Iskola nyolc évfolyamos, amelyben két-két párhuzamos osztály működik minden évben. Hogy mit is jelent ez? Évente ugyanabból az osztályból kettő indul, egy A osztály és egy B osztály. Az oktatás igen magas színvonalú, ahol a gyerekek és szülők egyaránt nagyon fontosak és értékesek. A kisiskolások már az 1. évfolyamtól tanulnak angol nyelvet heti egy órában, amit aztán a 3. osztálytól már magasabb óraszámban folytatnak tovább.

Az angol nyelven kívül a gyerekek tanulhatnak még más nyelveket is és szabad idejükben részt vehetnek különböző szakkörökben mint pl. szolfézs órán, gitár órán, sakk, tűzzománc, aikido, tánc, kosárlabda, tenisz és focusuli foglalkozásokon. Mint ahogy itt a Boskolában is, a debreceni tanárok versenyeket és vetélkedőket rendeznek a gyerekek számára, hangversenyeket, farsangi jelmezes bulit, matematika, vers- és mesemondóversenyt szerveznek, hogy minél élvezetesebbé tegyék a tanulást. A tanítónénik magas követelményei ellenére is a gyerekek szívesen mennek az iskolába, mert a tanulás mellett sok szórakoztató egyéb programban is részt vehetnek és az iskola “családias” hangulatú légköre a szigorú, de egyben következetes nevelés és a “nagy szeretet és türelem” nagyon jó osztályközösségeket alakít ki. A tanítónénik nagy gondot fordítanak arra is, hogy az osztálytársak segítsék egymást, és az osztályokban kitűnő és sokrétű képzést nyújtsanak a gyerekeknek, ahol még az egyéniségeket is figyelembe tudják venni.

Ebben a gyermekközpontú, jó pedagógiai programban tanított Éva néni is egy tanévig, amikor elvitte a két fiát, az akkor 8 éves Ákos és 11 éves Petit innen Bostonból Debrecenbe, hogy a gyerekek megismerjék milyen is az oktatás egy magyar iskolában. Az ott töltött tanév alatt nagyon megszerette a gyerekeket, a tanárokat és sok kedves emlékekkel érkezett vissza Amerikába. Ekkor határozta el, hogy amint teheti, kialakít egy programot, amelyben majd közösen részt tudnak venni a rajzolni

vágyó bostoni gyerekek és a debreceni iskolások is. Így született meg a “Rajzpályázat”.

Öt évvel ezelőtt hírdettük meg az első Rajzpályázatot és azóta minden év október végén megjelenik a felhívás: “Ünnepeljünk együtt, óceánon innen és túl!”

A “Karácsonyi Rajzpályázat” alkalmával a rajzolni szerető bostoni és debreceni gyerekek tucatjával küldik be rajzaikat, megelevenítve a karácsonyi készülődést, a várva várt ünnep meghitt örömét, a családok szeretetteljes együttlétét és mindazt, ami kölcsönösen jelent boldogságot a debreceni gyerekeknek és a Boskola tanulóinak is.

Az idén tizenhét nagyon kedves munka érkezett be a Boskolás gyerekektől, amelyeket értékelés után Gyurcsán Ferenc vitt el Magyarországra, hogy ott postára adva még karácsony előtt, időben megérkezzenek az Ibolya Utcai Iskolába. A rajzokat aztán Sulyok Erika néni, az angol szakos vezető tanárnéni, állította ki a karácsonyi ünnepségen, hogy ne csak az iskola diákjai, hanem a szülők is megcsodálhassák a szép munkákat.

Az Ibolya Utcai Általános Iskolások rajzait az idén a posta késedelmes kiszállítása miatt csak januárban tudtuk kiállítani, a Boskolában de elmondhatjuk, hogy az öt év alatt talán az idei munkák voltak a legszínvonalasabbak. Ebben az évben 42 rajzzal leptek meg bennünket a debreceni gyerekek, és az igazgatóhelyettes bácsi elmondása szerint, egy egész verseny alakult ki az osztályok között, hogy kik lesznek a legsikeresebbek. Ezúttal az iskola minden osztálya részt vehetett a rajzolásban, és a gyerekek abban versenyeztek, hogy ki lesz az, aki a legszebb kivitelezésű, legtükrözőtebb és leghitelesebb rajzot tudja majd elkészíteni. A Bostonba elküldött rajzok a debreceni zsűri által kiválasztott legszebb munkák voltak, amelyek méltóképpen jutottak el a bostoni kiállításra.

Éva néni és a zsűri tagjai ezúttal is szeretnék megjutalmazni a debreceni iskolások szorgalmát, így kéri, hogy április 2-ig a bostoni gyerekek és szüleik családonként adományozzanak egy rajzeszközt: például festéket, ceruzát, filctollat a debreceni iskolának. Kérjük, adjátok ezeket oda az osztályban tanító tanítóknak, hogy amikor Éva néni áprilisban Debrecenbe repül az édesanyja 90. születésnapjára, el tudja vinni magával az Ibolya Utcai Általános Iskolásoknak meglepetésként. Az adományokat a debreceni gyerekek nevében is előre köszönjük és további jó rajzolást, hasznos időtöltést és felkészülést kívánok a következő Karácsonyi Rajzpályázatra.

Éva néni
(Baloghné Kovács Éva)

“Ünnepeljünk együtt, óceánon innen és túl!”

